

підготовки, щоб добре працювати в нестабільному та високо ризиковому зовнішньому середовищі. Крім того, складні миротворчі операції (або «інтегровані місії») часто стикаються з матеріально-технічними обмеженнями, браком мобільності, недостатнім обладнанням, поганим контекстним знанням і обізнаністю про ситуацію, що може перешкоджати ефективності місії у захисті цивільних осіб і наданні життєво важливої допомоги.

Детермінантна модель подолання глобальних новітніх криз з урахуванням цілей сталого розвитку розгортається у трьох наступних вимірах: економічний вимір, соціальний вимір, екологічний вимір. Економічний вимір: фокусується на сталому розвитку на економічному рівні та враховує процвітання та добробут людей. Соціальний вимір: він зосереджується на сталому розвитку з точки зору рівності, добробуту та процвітання громад. Цей вимір підрозділяється на два аспекти: соціальний розвиток, пов'язаний зі стійкими спільнотами, миром, справедливістю та глобальним партнерством; рівність у доступі до освіти та працевлаштування, стать та інші фактори. Екологічний вимір: це стосується збереження навколишнього середовища та управління його ключовими ресурсами для забезпечення стійкості. Середньо- та довгострокова реакція на наслідки цієї війни та стабільний розвиток, що стався в результаті викликів будуть відображені в чотирирічній Рамковій програмі співпраці ООН, яка буде розроблена протягом 2023 року і запущена у січні 2024 року. Саме це і стало втіленням в дорожній карті новітніх перспектив для України та ООН у воєнний період.

Перелік використаних джерел:

1. Jorge Otero «Heritage Conservation Future: Where We Stand, Challenges Ahead, and a Paradigm Shift». *Global Challenges, Volume 6, Issue 1, (2022), 2100084, <https://doi.org/10.1002/gch2.202100084>.*
2. Brayne, C., Moffitt, T. E. «The limitations of large-scale volunteer databases to address inequalities and global challenges in health and aging». *Nat Aging 2, 775–783 (2022). <https://doi.org/10.1038/s43587-022-00277-x>.*
3. Bide T., Brown T. J., Gunn A. G., Deady E. «Development of decision-making tools to create a harmonised UK national mineral resource inventory using the United Nations Framework Classification». *Resources Policy, Volume 76, June 2022, 102558, <https://doi.org/10.1016/j.resourpol.2022.102558>.*

Кунинець Анастасія

Західноукраїнський національний університет
м. Тернопіль

ВИМУШЕНА МІГРАЦІЯ В УМОВАХ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ

Важливим чинником сучасного життя, що впливає на політичну, економічну та соціальну сфери країн усього світу є міграція. Міграція – це процес переміщення через міжнародний кордон або всередині країни, який охоплює

будь-який вид переміщення людей, незалежно від причин. Усі переміщення населення щодо кожної території складається з імміграційних та еміграційних потоків.

Еміграція (від лат. *emigrare* – виселятися) – виїзд мешканця своєї країни (регіону) в другу країну (регіон) на постійне проживання або частково тривалий термін. Імміграція (від латів. *immigrare* – вселятися) – в'їзд у країну (регіон) на постійне чи тимчасове, але довготривале мешкання громадян інших країн (регіонів) [1, с. 220].

Існує окрема категорія людей що покидають країну, наприклад, «біженці». Ці люди знаходяться в небезпеці у своїй власній країні й змушені шукати притулку в іншій. Біженцям заборонено працювати під час випробувального періоду та коли вони отримують допомогу від держави, що надала їм притулок. Європа та світ за останні півстоліття пережила досить багато потужних міграційних криз, а саме: афганська (1979–1989), яка спровокувала появу понад 6 млн біженців та емігрантів, венесуельська (2013–2019) – 3 млн та сирійська (2019–2020) – майже 3 млн осіб. Проте, за всіма своїми кількісними показниками сучасна українська вимушена міграційна криза не має аналогів і суттєво перевершує всі попередні [2].

російсько-українська війна 2022 року спровокувала найшвидшу та найбільшу міграцію в Європі за останні десятиліття. Щонайменше 660 тисяч людей, переважно жінок та дітей, втекли з України за п'ять днів після вторгнення росії, що стало найінтенсивнішою хвилею європейської міграції з 1990-х років. Війна в Україні призводить до руйнування цивільної інфраструктури, жертв серед мирного населення та змушує людей залишати свої домівки в пошуках безпеки, захисту та допомоги.

Менш ніж за тиждень кількість українців в десять разів перевищила тижневий рекорд людей, які в'їжджали до Європи під час міграційної кризи 2015 року, і майже вдвічі перевищила кількість біженців зафіксовану Організацією Об'єднаних Націй за перші 11 днів Косовської війни 1999 року. За даними ООН в березні 2022 року понад 1,7 мільйона мирних жителів покинули Україну в результаті російського вторгнення. Біженці з України щодня перетинають західний кордон України та шукають притулку в Польщі, Румунії, Словаччині, Угорщині, Молдові та інших країнах Європи та світу [3, с. 95].

До середини вересня 2022 року в ЄС та інших країнах ОЕСР було зафіксовано близько 5 мільйонів біженців з України. Початок війни в Україні вплинув на багато сфер політичного, економічного та соціального життя. Так, втеча із зони бойових дій кардинально змінила міграційну ситуацію, як в самій Україні, так і в багатьох країнах ЄС [4].

Масова міграція в ЄС чинить суперечливий вплив на розвиток інтеграційних процесів у регіоні. З одного боку, вона сприяла розширенню ринку праці та його поповненню як некваліфікованою робочою силою, в якій розвинуті країни регіону зазнавали дефіциту, так і фахівцями високої кваліфікації, підвищуючи тим самим якість людського капіталу в ЄС. З іншого боку, масова міграція спочатку несла у собі конфліктність всередині суспільства, у якому спільно проживали переселенці й корінні жителі, (різні цінності, спосіб життя

та норми поведінки). Це ускладнювало спільне проживання та не сприяло адаптації та інтеграції мігрантів. Іміграційна політика великих європейських країн і нових держав-членів ЄС повинна враховувати всі можливі соціально-політичні, національні, культури, релігії та національних цінностей, оскільки їх ігнорування призведе до загострення міжнародних та міждержавних конфліктів [5].

Проблема міграції вже багато років входить до списку ключових політичних тем як на національному, так і на міжнародному рівнях. Приплив або відтік людей до певної країни чи з неї є основою суперечок практично в кожній виборчій кампанії. Таким чином, існує ризик того, що присутність біженців війни в Європі легко може стати предметом напружених політичних дебатів з усіма супутніми негативними наслідками [6].

Перелік використаних джерел:

1. Даванков А. Ю. Голиковские чтения: Сборник научных трудов № 10. Челябинск: ЧелГУ, 2016. С. 220.

2. Полномочия и функции Европейского союза в управлении миграционным кризисом. URL:https://knowledge.allbest.ru/international/3c0a65635a2bc79b4d53b88521316d26_0.html.

3. Інноваційні процеси економічного та соціально-культурного розвитку: вітчизняний та зарубіжний досвід // тези доповідей XV Міжнародної науково-практичної конференції молодих учених і студентів. Тернопіль: ЗУНУ, 2022. 239 с. URL: <blob:https://xn-80affa3aj0al.xn-80asehdb/ba0742cc-ac5d-423b-ba4e-fbc02ba728a7>.

4. International Migration Outlook 2022 URL : <https://www.oecd.org/migration/international-migration-outlook-1999124x.htm>.

5. European commission: Communication from the commission to the European parliament, the council, the European economic and social committee and the committee of the regions on the Report on Migration and Asylum Brussels. 29.9.2021.

6. Duszczyk M., Kaczmarczyk P. The War in Ukraine and Migration to Poland URL: <https://www.intereconomics.eu/contents/year/2022/number/3/article/the-war-in-ukraine-and-migration-to-poland-outlook-and-challenges.html>.

Лобур Діана

Баглей Ростислав

Західноукраїнський національний університет
м. Тернопіль

СВІТОВИЙ РИНОК ПРАЦІ В УМОВАХ МОБІЛЬНОСТІ РОБОЧОЇ СИЛИ

В умовах розвитку сучасної економіки, особливе значення має проблема зайнятості населення, а також наявних способів та методів впливу держави на запобігання масового безробіття. Світовий ринок праці – є головною рушійною силою у забезпеченні добробуту суспільства.